

19. Защото коя е наша—та надежда, или радость—та *ни*, или вѣнецъ—тъ на похвалж—тѫ *ни*? не сте ли вы прѣдъ Господа нашего Іисуса Христа въ пришествіе—то негово?
20. Защото вы сте наша—та слава и радость.

ГЛАВА 3.

1. За това и като не можѣхмы да търпимъ вече, разсѫдихмы за добро да останемъ сами въ Аeinj;
2. И проводихмы Тимоѳея, брата нашего и служителя Божія, и сотрудника нашего въ евангеліе—то Христово, да вы утвърди, и да вы утѣши отъ кѣмъ вѣрж—тѫ ви;
3. Да ся не колебае никой въ тѣзи скърби; защото вы знаете че на това смы опрѣдѣлени;
4. Защото когато бѣхмы при васъ, прѣдсказувахмы ви че има да прѣтърпимъ притѣсеніе, както и станж, и знаете.
5. За това и азъ като не можѣхъ вече да търпіж, проводихъ да разумѣй за вѣрж—тѫ ви, да не бы да вы е искусилиъ искутиль—тъ, и да бѫде трудъ—тъ ни напразно.
6. А сега като дойде Тимоѳей отъ васъ при насъ та ни донесе добры извѣстія за вѣрж—тѫ и любовь—тѫ вашж, и това, че имате всякога добро поменуваніе за нась, и желаете да ны видите, както и ный васъ,
7. За това, при всичкж—тѫ нашж скърбъ и нуждѫ, утѣшихмы ся, братіе, за васъ, чрѣзъ вѣрж—тѫ вашж;
8. Понеже сега смы живи, ако стоите вы въ Господа.
9. Защото кое благодареніе можемъ да вѣздадемъ Богу за васъ, заради всичкж—тѫ радость съ коіжто ся радувамы за васъ прѣдъ Бога нашего?
10. Ноща и деня прѣусърдно ся молимъ да видимъ лице—то ви, и да допълнимъ което ви не достига въ вѣрж—тѫ ви.
11. А самъ Богъ и Отецъ нашъ, и Господъ нашъ Іисусъ Христостъ дано управи пѣтъ—тъ ни кѣмъ васъ.